

KÚRIA

Bfv.I.358/2019/6. szám

A Kúria Budapesten, a 2019. év július hó 9. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége és más bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt felülvizsgálati indítványát elbírálvá az Ózdi Járásbíróság 3.B.330/2016/13. számú ítéletét, illetőleg a Miskolci Törvényszék 7.Bf.424/2017/3. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítványozó, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

Az Ózdi Járásbíróság a 2017. március 30. napján kihirdetett, és a Miskolci Törvényszék 7.Bf.424/2017/3. számú végzése folytán 2017. szeptember 4. napján jogerős 3.B.330/2016/13. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében [Btk. 236. § (1) bekezdés] és egyedi azonosító jellel visszaélés büntetnében [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont II. fordulat], ezért őt halmazati büntetésül egy év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, egy év hat hónap közúti járművezetéstől eltiltásra és egy év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Elrendelte az Ózdi Járásbíróság 6.B.352/2014/4. számú ítéletével kiszabott, három év próbaidőre felfüggesztett egy év tartamú börtönbüntetés végrehajtását.

A jogerős határozatok ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt, arra hivatkozva, hogy sem az elsőfokú, sem a másodfokú bírósági tárgyaláson nem volt jelen, és így nem tudott védekezni. Ezért a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a Be. 657. § (1) bekezdése alapján tett nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

Kifejtette, hogy az iratokból megállapíthatóan a terhelt a tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen, alapos okkal nem mentette ki, bejelentett lakóhelyéről ismeretlen helyre távozott, így vele szemben a bíróság elfogató parancsot bocsátott ki, amely nem vezetett eredményre. Ezért a járásbíróság törvényesen tért át ügyészi indítványra az elbíráláskor hatályban volt 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) XXV. Fejezete alapján a távollévő terhelttel szembeni eljárásra. Mivel az elsőfokú ítélet meghozatala után kézre került terhelt nem kérte a tárgyalás megismétlését, hanem a határozat ellen fellebbezést jelentett be, a másodfokú nyilvános ülésen a szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ezért a Miskolci Törvényszék törvényesen tartotta meg a nyilvános ülést a terhelt távollétében.

Ezért - mivel álláspontja szerint felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértés nem történt - azt indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványnak ne adjon helyt, és a megtámadott határozatokat hatályukban tartsa fenn (BF.443/2019/1.).

-.-.-

A felülvizsgálati indítvány elbírálására a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulést tűzött ki, melyen a megtámadott határozatokat a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálta felül; emellett a 659. § (6) bekezdése alapján vizsgálta a 649. § (2) bekezdésében meghatározott esetleges eljárási szabálysértéseket is, ilyet azonban nem észlelt.

A Kúria a következetes gyakorlatának megfelelően a felülvizsgálati indítványt minden esetben tartalma alapján bírálja el, és nem csupán arra figyelemmel, hogy az indítványozó abban melyik, a felülvizsgálatot megalapozó eljárási rendelkezést hívta fel. Így jár el a Kúria abban az esetben is, ha a felülvizsgálati indítvány előterjesztője nem jelöli meg az eljárási törvény azon rendelkezéseit, amelyek alapján a megtámadott határozatok felülvizsgálatát kezdeményezi, ezért erre volt tekintettel az adott ügyben is.

-.-.-

A jogerős ügydöntő határozat meghozatalára a régi Be. hatálya alatt került sor. 2018. július 1-jén ugyanakkor hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.).

A Be. 868. § (1) bekezdése alapján a törvény rendelkezéseit - a

868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. A felülvizsgálati eljárás tekintetében a törvény ilyen eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz, ezért a Kúria az indítványt a 2018. július 1. napján hatályba lépett Be. alapján bírálta el.

Az indítvány alaptalan.

A régi Be. 67. § (1) bekezdése arról rendelkezett, hogy a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság azt idézi, akinek a jelenléte az eljárási cselekménynél kötelező, továbbá, hogy akit megidéztek, köteles az őt megidéző bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság előtt megjelenni. A régi törvény 279. § (1) bekezdése szerint a tárgyalásra idézni kellett a vádlottat.

A jelen ügyben ez 2016. október 10. napján megtörtént, a terhelt a részére szóló idézést személyesen átvette. Ennek ellenére a 2016. december 1. napjára kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, ezért a bíróság vele szemben elfogatóparancsot bocsátott ki. Az elfogatóparancs 2017. január 11. napjáig nem vezetett eredményre, ezért az Ózdi Járási Ügyészség 2017. január 13. napján érkezett indítványa alapján a bíróság az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt esetében a régi Be. 528. § (1) bekezdése alapján áttért a távollévő terhelttel szembeni eljárásra.

Az ismeretlen helyen tartózkodó terhelttel szemben ennek törvényi előfeltételei fennálltak, ezért az Ózdi Járásbíróság a terhelt távollétében 2017. március 30. napján ítéletet hozott.

Az elfogatóparancs alapján a terheltet az Ózdi Rendőrkapitányság járőrei 2017. április 28-án elfogták, és április 30-án a bíróság elé állították. Ott a terhelt bejelentette, hogy tartózkodási helye megváltozott, ezt azonban a régi Be. kötelező rendelkezése [43. § (5) bekezdés] ellenére a bíróságnak nem jelentette be. A bíróság ítéletének kihirdetését követően az ellen a terhelt fellebbezést jelentett be.

A fellebbezés alapján a Miskolci Törvényszék 2017. szeptember 4. napjára fellebbezési nyilvános ülést tűzött ki, arra a terheltet a lakóhelyéről és a tartózkodási helyéről is idézte, a nyilvános ülésen azonban sem ő, sem kirendelt védője nem jelent meg. A régi Be. 362. § (3) és (4) bekezdése akként rendelkezett, hogy a nyilvános ülést a szabályszerűen megidézett vádlott távollétében is meg lehet tartani, s ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges, a fellebbezés elbírálható; és a nyilvános ülés elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.

Így mind az Ózdi Járásbíróság, mind a Miskolci Törvényszék

törvényesen járt el, amikor a szabályszerű idézések ellenére az eljárási cselekményekről távol maradt terhelt távollétében folytatta le az eljárást, ezzel a régi Be. 373. § (1) bekezdés II. d) pontjában írt feltétlen eljárási szabálysértés nem valósult meg, így a hatályos Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja, illetve 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti felülvizsgálati ok nem állapítható meg.

Erre figyelemmel a Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és az Ózdi Járásbíróság 3.B.330/2016/13. számú ítéletét, illetőleg a Miskolci Törvényszék 7.Bf.424/2017/3. számú végzését a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 653. § (1) bekezdésére figyelemmel a 458. § (3) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a 650. § (1) bekezdés b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 652. § (6) bekezdésén alapul azzal, hogy a Kúria - a Be. 656. § (4) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2019. július 9.

Dr. Mészár Róza s. k. a tanács elnöke, Dr. Soós László s. k. előadó bíró, Dr. Vaskuti András s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Mátyás Gyöngyi
bírószági ügyintéző